

dan Grad, at jeg ikke tvivler om, at det, naar Sagen kommer til at staae rigtigt klart, og navnlig naar den Tid kommer, da Loven skal træde ud i Livet, vil slaae Mange med Forbauselse, idet de da see, hvilken Virkning den foretagne Forandring har. Jeg har overveiet, hvorledes Forholdet vil blive, naar denne Valgcorporation — thi det er den, hvorom der er Tale, det er ved den, Forandringen er flet — træder sammen og skal skride til sit Hverv at vælge et Landsting. Det er vist, at jeg har hørt den Tanke fremsætte med en vis Færdighed, at der var Classer i Staten, som vare forurettede ved 5te Juniloven, og at man derfor maatte gjøre en Forandring i conservativ Retning, og jeg tilstaaer, at da jeg begyndte at opgive Haabet om, at det var muligt at holde 5te Juniloven fast i dens oprindelige Skikkelse, syntes denne Tanke mig at være meest berettiget, vel at mærke, forsaavidt man overhovedet skulde bort fra 5te Juniloven; men naar jeg nu seer paa Resultatet og overveier, om der da ogsaa virkelig er blevet indsat saadanne conservative Elementer, hvori man kan søge en Betryggelse mod det, man muligt vil værges sig imod, saa maa jeg tilstaae, at det er mig umuligt at see, at den privilegerede Valgklasse, her skal træde frem, er mere konservativ end den, der tidligere har havt denne Valgret i sin Haand. Dette er mig saameget mere umuligt, naar jeg seer paa de Mænd, der ville komme til at danne denne Valgklasse; thi da forekommer det mig, at de iblandt dem, der virkelig udføre det conservative Element, blive en forsvindende Størrelse. Naar jeg seer paa de fødte Vælgere i den Kreds, hvor jeg er kjendt, og fravegner Conseilspræsidenten og dem, der staae i Klasse med ham — de saa Stamhuusbesiddere —, seer jeg strax, at Magten gaar over til de saakaldte Herremænd eller Proprietairer. Naar jeg da betragter disse næiere og seer, om jeg i dem kan finde en Betryggelse i den omtalte conservative Retning, en Corporation, om hvilken man med Rette kan sige, at den omfatter den eiendomsbesiddende Klasse, saa er det ganske vist, at de ere Eiendomsbesiddere, de ere i Besiddelse af meget store Gaarde; men naar jeg seer paa det, man kan kalde reel Eien-

dom, kan jeg ikke nægte at der, efter det Kjendskab, jeg har til de Mænd, som ville komme til at træde frem paa denne Maade, er en heel Deel, som, hvis de skulde have deres virkelige Eiendom opgjort, maaskee i mange Tilfælde ikke eiede saa Meget, som en Huusmand med 1 Skp. Hartkorn, naar han eier den qvit og frit. Her til kommer, at der ogsaa for Dieblisset er nogle indvandrede Tybske, hvem man ellers ikke her lader til at have et saa venligt Die til; men jeg kan forsikre, at i den Egn, hvor jeg er kjendt, ville adskillige af disse Herrer komme til at veie ligesaa meget som hele den vedkommende Commune. Jeg tænker navnlig paa Enkelte, om hvilke det er mig bekendt, et de endog have været førte i Arrest, fordi de under Krigen have vøxlet Breve med Individier i Tybskland i landsforræderisk Retning; men nu skal man paa eengang see disse Mænd træde frem, ikke alene med den almindelige Valgret, hvoraf enhver god dansk Borger er i Besiddelse, men endog med en privilegeret Valgret; de skulle paa eengang veie ligesaa meget som den Commune, hvori de boe. Jeg maa ærlig tilstaae, mine Herrer, at disse Tanker gjøre, at jeg kun med mørke Aensler seer den Tid indøde, da man skal skride til saadanne Valg. Jeg kan ikke tænke mig Andet end, at Uvillien vil træde frem, naar man seer saadanne Mænd som dem, jeg nævnte, træde frem og veie ligesaa meget som én Commune. Folket vil da sige: Hvor har den lovgivende Forsamling kunnet komme til det Resultat, at den Mand skal være ligesaa klog og ligesaa værdig som alle Individier i Communen, saa meget mere som man veed, at hans Færd har været nærved at blive stempet som alt Andet end fædrelandsfindet. Slige Tanker ville vistnok opdukke paa ikke saa Steder i Forbindelse med alt Andet, som kan træde frem, og troe De, mine Herrer, at dette vil indgyde den Agtelse, Kjærlighed og varme Tølelse til Grundloven, som absolut maa ønskes at være tilstede? Jeg troer det ikke, og det er, fordi jeg er greben af en saadan Tølelse, at jeg endnu ikke tør sige Ja til det foreliggende Lovudkast. Jeg forsikrer de Herrer, at jeg i længere Tid har havt en Kamp med mig selv om, hvorvidt det ikke var muligt, at jeg kunde komme til at sige Ja, idet jeg fuld-